

[Glønborg]

ste nordisk borger, som bevæger sig fra det ene land til det andet.

Og er det ikke netop lige det, vi ønsker i disse år, at det skal være muligt at bevæge sig tværs over grænser, at vi ikke skal spærres inde? Jeg er så gammel, at jeg kan huske, dengang vi skulle have pas for at komme til Sverige. Det var da en förfærdelig tanke, om vi igen skulle til at have besværligheder med at færdes imellem de nordiske lande.

Folk, der er kommet fra andre egne af verden, hvor de har været spærret inde bag pigtråd og af folk med maskinpistoler osv., har jo frydet sig ved at opleve den form for fællesskab, som vi i årevis har praktiseret i de nordiske lande. Retten til at tage arbejde i de andre lande og alt det andet, som vi har gennemført, som har gjort det lettere for os at flytte fra det ene land til det andet, det er da noget, vi skal arbejde videre med, og som vi aldrig nogen sinde må glemme betydningen af.

Derfor vil jeg med kraftige og stærke ord tilbagevise al den sluddersnak om, at Nordisk Råd det er bare papir. Ja, beretningen er skrevet på papir, men der er så sandelig realiteter bag den. Der er konkret indhold i den, som hver eneste borger i Norden mærker i dagligdagen, og især når man bevæger sig i de andre nordiske lande.

Der er alt for mange, der ikke tænker over værdien af det, og som glemmer, at Nordisk Råd har sin store andel i, at alle disse positive tiltag er blevet gennemført, så kan vi ikke snart blive fri for den udokumenterede, tåbelige beskyldning, som gang på gang føres frem om, at Nordisk Råd, det er bare papir? Selvfølgelig skal der papir til, for det skal skrives ned, hvad det er, vi har vedtaget, hvis det skal blive til realiteter, hvis det ikke bare skal være tom snak. Men det er drøftelser, som fører til skriftlige aftaler, som er udtryk for realiteter i hverdagen.

Lad os derfor gå videre med det nordiske arbejde ud fra en erkendelse af dets betydning, ikke blot for os selv i de nordiske lande, men også som banebryder for den grænsenedbrydende udvikling i hele Europa, som vi oplever på så mange områder i disse år.

Mogens Elvensø (FP):

Nordisk Råd har jo også noget med udenrigspolitik at gøre, og da jeg er Fremskridtspartiets medlem i Udenrigsudvalget, vil jeg gerne

komme med nogle synspunkter fra denne talerstol.

Det er ikke ret længe siden, vi havde en kulturdebat, og hvad gik den kulturdebat ud på? Den gik ud på, at man skulle forherlige socialistisk kultur, den gik ud på, at man skulle forherlige østeuropæisk kultur, og den gik ud på, at man skulle forherlige nordisk kultur og nordisk arbejde.

Hvad er den nordiske kultur og det nordiske arbejde, man forherliger? Det er folkløse, det er folkedans og sådan noget lignende. Det, man laver i Nordisk Råd, har ingen betydning i Danmark.

Fremskridtspartiets udenrigspolitik går ud på, at vi skal være vestorienterede, vi skal tilslutte os de vesteuropæiske lande. Dem har vi ikke ret stor kulturudveksling med; men vi har heldigvis privatmanden, der rejser rundt i England, i Tyskland og Frankrig, og det er den slags udveksling, der betyder noget for danskerne.

Det, der sker i Nordisk Råd, er der ingen der ved noget som helst om, og derfor er den påstand, som hr. Glønborg fremsatte, direkte forkert. Hvad er det for noget, hr. Glønborg står og fortæller os? Det er det, man kalder højskolepolitik. Det er nemlig kun højskolerne, der har glæde af det.

Så vil jeg sige om alle disse ting, der er blevet talt om har haft betydning: Jamen flertallet af de afgørelser, der er truffet i Nordisk Råd, er truffet med mindst muligt flertal, og det vil sige, at omtrent halvdelen af politikerne i Nordisk Råd har været imod de beslutninger, der er truffet.

Det betyder altså, at for det første er det ikke kendt ude i befolkningen. Det er den ene ting. For det andet er halvdelen af rådsmedlemmerne imod de beslutninger, der er truffet. Derfor siger jeg som hr. Poulsgaard, at vi hurtigst muligt skal af med Nordisk Råd. Det synes jeg vil være en god ting, fordi man sparer budgetterne i de nordiske lande, og man sparer alt det papirarbejde, der er. Befolkningerne i de nordiske lande kender ikke til spor af, hvad der er sket i Nordisk Råd.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hr. Mogens Elvensø kom med én sætning, som jeg erkender indeholder en vis mængde